

תשורה

משמחת נישואין של

אהרן חיים הכהן ומחלה אסתר שיחי

אראנאוו

י"ב סיון ה'תשס"ד

ויבך אפסתי שנה
 ביום קימת עלי וי
 ארצה ומכה אור
 ואמור שלמלה ביה
 תובת ה' חסידות וצב
 חסידות

ב"ה

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנשואי צאצאינו החתן התמים אהרן חיים הכהן עם ב"ג הכלה המהוללה מרת מחלה אסתר שיחיו.

התודה והברכה מובעת בזה לבני המשפחה, ידידינו ומכירינו שי' שבאו מקרוב ומרחוק, להשתתף בשמחתנו, ולברך את צאצאינו שי' בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות ורוחניות.

בתור הכרה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת, הכוללת:

(א) צילום מנוסח שטר התנאים של הרבנית דבורה לאה בתו של כ"ק אדמו"ר האמצעי עם הרה"ק ר' יעקב ישראל מטשערקאס. ואישור זמן חתונתם בגוכי"ק אדמו"ר הזקן.

(ב) צילום מגוכי"ק כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע - הזמנה לחתונת בתו הצעירה הרבנית שיינא ע"ה הי"ד - לסב אם הכלה ע"ה.

(ג) צילום מכתבי כ"ק אדמו"ר מה"מ נשיא דורנו למשפחות החתן והכלה.

(ד) צילום מכת"ק של כ"ק אדמו"ר מה"מ - תשובות והוראות וכו'.

(ה) חידושי תורה מאבי זקנו של החתן שי' הרה"ת יהושע זעליק הכהן אראנאוו.

הבה נקווה שתיכף ומיד נזכה לגילוי מלך המשיח שיגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה בגאולה האמיתית והשלימה.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד.

משפחת זאנדהויז

משפחת אראנאוו

י"ב סיון ה'תשס"ד

לבו"ס יעקב ישראל מטשעדקאס באור ליום ג' כסלו תקס"ט. כ"ק אדמו"ר הזקן נרשם

Handwritten text in a cursive script, likely a letter or manuscript. The text is densely packed and includes several large, decorative initials. The script is characteristic of the Hasidic tradition.

צילום מנוסח שטר התנאים של הרבנית דבורה לאה בתו של כ"ק אדמו"ר האמצעי עם הרה"ק ר' יעקב ישראל מטשעדקאס באור ליום ג' כסלו תקס"ט. כ"ק אדמו"ר הזקן נרשם כערב קבלן מצד הכלה.

פה יאב יאק ד' טוב מרחשון תקע נקיר קל הו זקן הדבך המול הומ
 מהרי אייזיק ז' בע"כ טו מלו הרב החסיד הנכונספון שרדב ז' דה
 ר' שארי נאעל אהפול זמן החתונה אלוט בנה שבת המל להיות החופה אלוט
 קום ה' ששה ימי בחג שבת המל בליל ז' אג' כנאמר לעל זעלע וקם ל
 שאר האונקע בלא זקניט פסקאריס בקישורי התעצזשועלע זקם הכל בתקופה
 ל' סוק שינוי חו' שט רב' לוא' בא' ערה' ח' ח' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'
 ונאום יצחק אייזיק הלוי ב"ר

ז' ה' נקיר קל טוב קבל חו' דיני גמור שט רב' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד' ד'
 ונאום יצחק אייזיק הלוי ב"ר

היום יום ד' טו"ב מרחשון תקע"א נגמר ביני ח"מ [=חתום מטה] ובין
 הרבני המופ' הותיק מהר"י אייזיק נ"י בע"כ של מחו' הרב החסיד
 המפורסם מ"ו מרדכי נ"י ה"ה [=הרב המגיד] דק' טשארנאביל להגביל זמן
 החתונה למז"ט בחדש שבט הבע"ל להיות החופה למז"ט ביום ה' ששה
 ימי' בחדש שבט הבע"ל דהאי שתא פה ק' לאדי' כנאמר למעלה מעל"ד
 [=מעבר לדף] (שטר התאנים דלעיל) וגם כל שאר האופני' בכלל ובפרט
 המבוארים בקישורי התנאי' שמעל"ד יקום הכל בתקפו בלי שום שינוי
 ח"ו משני הצדדי' ולראי' באו עה"ח יו' הנ"ל

נא' דובער בהגאון מוהר"ש זלמן נ"י

ונאום יצחק אייזיק הלוי [..]

כל הנ"ל נגמר בכי טוב בפני ח"מ דיצוי גמור משני הצדדי' בבל ישונה
 ח"ו

אישור זמן החתונה של הרה"ק יעקב ישראל מטשערקאס עם הרבנית מרת דבורה לאה.
 האישור נכתב בגוכי"ק כ"ק אדמו"ר הזקן חוץ מחתימת כ"ק אדמו"ר האמצעי ורי"א הלוי
 (האמלער).

יוסף יצחק שניאורסאהן

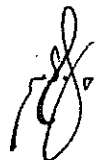
ליובאוויטש.

כ"ב

יב"ב תשצ"ה בעצרה וזה ימיה

מאהל אנצו מנגוס יעקוב

ארצה צ"ע פ' הסוכ אסכ גאונ וכחטב הגבו
 ציבב בנפולא בתה הפנה מהחולא א' ש"נח ה"עמ כ"ג
 החתן של העלה חכ ארנס יעוצב הנ"ל כ"ב הכה"ג
 הארנס אהר"כ אלה הנ"ל הארנס יע"ן חתן טוב
 כ"ג אמא"כ אב"א אהר"ל לנעקל"ה בג"ע אסכ תה"ל
 אה"ל ביום הפ"סי י"ב סיון הק"ל בעיב אצבאכ"ו
 ה"ב כזה זק"ס א" יב"ב אסכ ימיה נח זק"ס ח"ב ס"כ
 כשהח"ב ליב"ן נח א"ר הא"ג ימיה כ"ב וב"ב ביה ביש"ל
 ע" יס"ב התנה וה"ל"ה אלאוס"כ ימיה כ"ב וש"כ יג"ג
 אכ"פ ס"כ בג"כ כד"ל ח"ב כ"ג אב"מ רב"מ הנ"ל לנעקל"ה
 בג"ע ז"ע א"ל אסכ"ה צ"ע ימיה ימיה

הג"ש זמב"ל אס"ל

צילום גוף כתי"ק כ"ק אדמו"ר הרי"צ נ"ע
 הזמנה לחתונת בתו הצעירה הרבנית שיינא ע"ה הי"ד לסב אם הכלה
 הרה"ח ר' מרדכי אברהם ישעי' ע"ה גראנער

TEL. PRESIDENT 4- { 0507
1814
0-4400

ב"ה

מרכז לענייני חנוך

MERKOS L'INYONEI CHINUCH INC.

CENTRAL OFFICE

770 EASTERN PARKWAY • BROOKLYN 12, N. Y.

ב"ה, א' דר"ח אדר ראשון, ה'תשס"ד
ברוקלין

הרה"ח ה"ח אי"א נו"ס וכו'
מו"ה בנחם סענדל שי' הכהן

שלום וברכה:

במקנה על הירעהו שקבעו חתונתם, בשעה טובה ומוצלחת, על אור
ליום ועש"ק שבוע זה,
בהיוחי אחמול על הציון של כ"ק מו"ח אדמו"ר, הזכרתיים,
ובפח יעורר כ"ק מו"ח אדמו"ר רחמים עליהם סיהי' בנינם בנין
עדי עד ויבנו בית נאמן בישראל על יסודי החורה והמצוה כפי
שנתבארו בחורה החסידות.

בברכה מזל טוב מזל טוב
והסחדנת טובה בגסמיוח
וברוחניוח
בנחם שניאורסאהן

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ להורי אבי החתן שי' לקראת-חתונתם

ראסלער- מונטרעאל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מחזם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, כא' אדר ה'תשמ"ג
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' צבי יצחק שי'

שלום וברכה!

מכתב כ"ק אדמו"ר לאבי אם
החתן שי' לקראת חתונת הורי
החתן שיחיו

במענה על ההודעה מקביעות זמן חתונת
כתם ערת רבקה הי' הי' עם ב"ג האברך מוה'
יהושע זעליג שי' הכהן ליום ו' ניסן הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי בזל טוב
מזל טוב ושחהי' בשעה טובה ומוצלחה ויכנו
בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה
והמצוה כפי שהם פוארים במאור שבתורה זוהי
תורת האסידות.

וירוו מהם רוב נחת יהודי אמהי
חסידותי.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

אראנאו- מונטרעאל

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מחזם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, טו" סיון תשמ"א
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' יהושע זליג שי' הכהן

שלום וברכה!

מכתב כ"ק אדמו"ר לאבי החתן
שי' בקשר להולדת החתן שי'

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל
טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו של
אברהם אבינו, וכסם שיכניסוהו לברית כן יכניסוהו
לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם
זוג' הי' מתוך הרחבה.

בברכת מזל טוב

תשורה משמחת נישואין - י"ב סיון ה'תשס"ד

זאנשהויז- זבאנער- ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, טו" בשבט תשמ"ב
ברוקלין, נ. י.

האברך הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מו"ה ישראל אליעזר שי'
וב"ג תי'

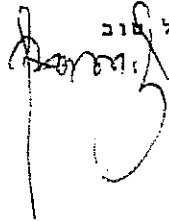
מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ להורי
הכלה שיחיו לקראת חתונתם

שלום וברכה!

במענה על ההודעה מקביעות זמן החונתם
ליום ב' אדר הבע"ל,

הנני בזה להביע ברכתי מזל טוב
מזל טוב ושחתי' בשעה טובה ומזאלחת וייבנו
בית בישראל בגין עדי עד על יסודי התורה
והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי
תורה החסידות.

בברכת מזל טוב
מזל טוב

קדושת י"ב סיון ה'תשס"ד
RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HYachith 3-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, ו' טבת תשמ"ג
ברוקלין

הו"ח אי"א נו"נ כו'
מו"ה ישראל אליעזר שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נשלחה להם בת למזל טוב,

הנה יה"ר מהשלי"ת שיגדלה, ביחד עם זוג' תי',
לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

- ידוע מכ"ן אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, אשר מנהגנו
הוא לאמר גם בלדת בת לתורה ולחופה ולמעשים טובים,
ע"פ מרז"ל (ברכות יז, א) נשים במאי זכיון באקרוי' כו'
באתנוי' כו' ונטרין כו'.

בברכת מזל טוב

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ להורי
הכלה שיחיו לקראת הולדתה

אהרן חיים הכהן ומחלה אסתר שיחיו אראנאוד

סאנדזאהאון-כרענאס

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HY 46266 34250

מוחט הענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, כא' סיון תשכ"ד
ברוקלין

הרה"ק אי"א נו"כ עובד
מזה צבי אלימלך שי

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ
לאבי אב הכלה שי

שלום וברכה!
מאשר הנני קבלה חמ"ב עם המצורף אליך.

כעת רצון לזכירתו וכל שכוח אודות
על הציון הק' של כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקלה"ה כב"מ
ז"ע מחאים לחובן כהכו, ויהי רצון מהשם יתברך שכס
שהיא הבקשה כן יבשר טוב בזה.

וכודאי למוחל להאריך אשר תוספה בעניני
חורה ומצות בחיי היום ימים, מוסיפה ככרחה השט יחברך
כהמצטרף לאדם ולכ"ב, ויהי בעניני טוב וקדושה ככל מלא
שהי' תמצב גם טוב בזה, המיד' יש מקום להוסיף כיון
שקשרים בחק"ה שהוא אין סופי.

וכפרס אשר נמצאים אנו כחדש השלישי כד
ניחנה אוריון עליהם לעמא הליחאי-שחיא תצנור דהכלל
להמטכה כהכה המשולשה לכני ובנות ישראל, וק"ל.

בכרחה לכשו"מ

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn 13, N. Y.
HY 46266 34250

מוחט הענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש
770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ב"ה, י"ב סנ"א תשכ"ה
ברוקלין

הרה"ק אי"א נו"כ עובד
מזה צבי אלימלך שי

שלום וברכה!

במענה על חודעתו ע"ד הכנסת לדירה
חדשה,
תנה ית"ר מחשי"ה שיח"י משנה מקום
משנה מזל למנוחה ולברכה בנשמינו וברוחנינו.

מכתב כ"ק אדמו"ר מה"מ
לאבי אב הכלה שי

בברכה

נ.ב. מובן שנצטרתי רבוה לכתבו אודות העדר הפעילות.
והרי אמתו"ל שאמילו זה שחמורה מעירה ואומרה אשר אנוס
הוא' הנש' כמאן דעביר לא אמרינן. וא"כ איך היעשה
דירה לו ית' כאן בתחונניסו
ויהי אשר סו"ס כל אהל מהם יבש"ם פקושה בהפצה
חיתונה בעצמו ובכפי כח' כולל שסחרתוה פעולות הרה"ח
הרה"ק אי"א נו"כ הרד"ב שי' ביזמארטען, והוא (וכל
הברי' חוקר שי') קושים ועוררים בזה.

אה על הברכות. ופינע אילת' אמורה בפס"ד רז"ל שכל המברך מתברך בברכתו של הק'
 האבדן אמרין בברכתו של הק' אמוס' ארודה על הדייקר
 דקראת אפי' לאיקור. ואין דה ארודה על כל (הרפת) ודפא
 - דדרכת אהך קטר ושאר אלקימאס
 כתיב (וי) ופינע פה"ל (למאה)

ת"ח על הברכות. וכבר מילתי' אמורה בפס"ד רז"ל שכל המברך מתברך בברכתו של הק'
 שתוס' מרובה על העיקר, בכמות וגם באיכות. ועיין ד"ה אריב"ל כל כהן (תרכ"ט) ובכ"מ. -
 בברכת חה"פ כשר ושמה מ. שניאורסאהן
 כוונתי (וכאלו נכתב כהנ"ל) לכאו"א.

PMS RABBI AND MRS YEHUDA LEIB GRONER, DLR
 667 EASTERN PKWY
 BROOKLYN NY 11213
 MAZEL TOV
 MOUSSIA SCHNEERSON
 (1304 PRESIDENT ST BROOKLYN NY 11213)

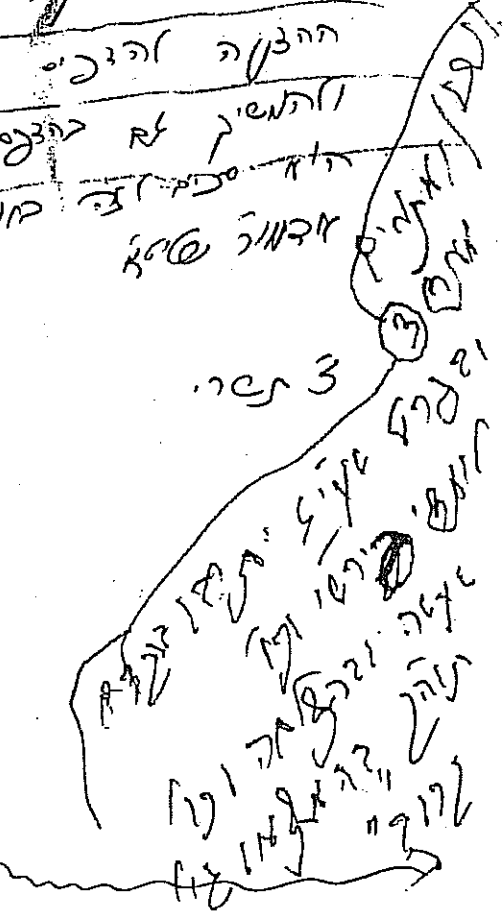
מברק ברכה מהרבנית חי' מושקא ע"ה בקשר לחתונת הורי הכלה שי'

היה שאר יסוק תיבן ר"ל ג"ס א"א"ו:
 בנשי אסתר של היה חיים שאוק ל"ה לו. ס"א
 ו' פרטו יפה ליהא אהז"ל ה"ה"ס ק"ה
 א' ה"ה"ס

כ"ה ע"נ"א ק"ה"ה של היה ס"א -
 היות שהיה ר"ל ג"ס א"א"ו ור"ל
 ה"ה"ס ס"א ע"פ ק"ה"ה ה"ה"ס א"א"ו
 חז"ק"ה אהז"ל ס"א ה"ה"ס א"א"ו
 ור"ל ג"ס א"א"ו ה"ה"ס א"א"ו

ה"ה"ס א"א"ו ה"ה"ס א"א"ו
 ה"ה"ס א"א"ו ה"ה"ס א"א"ו
 ה"ה"ס א"א"ו ה"ה"ס א"א"ו
 ה"ה"ס א"א"ו ה"ה"ס א"א"ו

ג"ה"ה"ס א"א"ו
 ג"ה"ה"ס א"א"ו
 ג"ה"ה"ס א"א"ו
 ג"ה"ה"ס א"א"ו
 ג"ה"ה"ס א"א"ו

ונכון ומתאים מאד (3), ובפרט שעי"ז יתרבו בהקדם לומדי פירש"י וכו'
 שעשה ובהצלחה וכו' תוה"ק, בהמצאו גו' קרוב
 בהבנת פשוטו ש"מ [=של מקרא] שעי"ז הכניסה לתוך
 ר(אש של כאו"א מ)

שבטי
 ישראל

במענה עי ארואת הקיבו

(א) האם הנה כנאם וכואב שם אנשים
לפי רוב - כנאם אומר אמת. היינו מקבל עי
אבות עשה שם וזהוה ארועי" (כפי הצלילתא)
אמר עיז אאונו לבס -

הואש פק אפואל שטא אהיילי

" מוכן ופוסט. סגנון קמאפי"

(ב) אמר אין אורח היינו מקבל וכו' עי
אפינ עיז מנה ופיהי. (ועי סאווריק עי צפיק ופי)
אחי עי פוסט: תשובה פק אפואל (שטיא)

אמית היינו מנה עי. כו זמר אין חק
מהתפל או שיק אענו תפיל אלא עני דפל
מקום עיז ~~אנכאם הקרא~~ (היינו סמית) ופיהי
פיהי עיז ~~היינו סמית~~ ופיהי עיז
~~היינו סמית~~ ופיהי עיז

הפוסט או צפיק עיז אי
הפוסט (היינו סמית) ופיהי עיז
הפוסט. האדם זעוע אפיהי
הפוסט. אפיהי אפיהי. ופיהי

(ג) עיז הצפיק תלבו לאתק
העניות בעיז אז צפיק
היא הטויה עיז אפיהי לאו
היינו סמית

המענה
היינו סמית אפיהי ופיהי
היינו סמית אפיהי ופיהי
היינו סמית אפיהי ופיהי
היינו סמית אפיהי ופיהי

עין חיים ופיהי

פענוח עמ' הקודם

במענה על שאלות רבים:

(א) האם בעת כינוס וכיו"ב של אנשים נשים וטף - כדאי לומר איתם „הריני מקבל עלי מ"ע של ואהבת לרעך" (בכדי לזכות את אלו שאולי עוד לא אמרו זה). הואיל כ"ק אדמו"ר שליט"א להשיב:

„מובן ופשוט שנכון במאד”.

(ב) למה אין אומרים הריני מקבל וכו' גם לפני תפלת מנחה וערבית (ע"ד שאומרים אך צדיקים וגו' אחרי כל תפלה):
תשובת כ"ק אדמו"ר שליט"א:

אמירת הריני מקבל עלי כו' לרעך אינו חלק מהתפלה או שייד לענין תפלה דוקא אלא ענין בפני עצמו. ומכיון ששייד לכל עניני היום כולו פשוט שכדאי להקדים אמירתו, ומפני כמה טעם (שנתבאר במק"א) תקנו לאמרו קודם סמכו אמירתו לתפלה (הראשונה דכל יום היינו שחרית) ופירושה כפשוטה סתם מקבלה על כל היום כולו (ע"ד ברכת התורה לשם יחוד קוב"ה ושכינתי) משא"כ אמירת הפסוק אך צדיקים גו' שייד לכל להתפלה (ע"ד אל תירא גו'), „יודו לשמך" - ראה ברכות* . . הובא בשו"ע אדה"ז . . ולכן אמירתה אחר כל תפלה.

(ג) ע"ד הדפסת התניא באותם המקומות שע"ע לא נדפס - האם הכוונה למדינות או לערים.

המענה:

הרי מודפסת רשימת דפוסי התניא (בתניא הוצאת קה"ת) ושם בכו"כ ערים במדינה אחת.

(* לב, ב. וראה שער הכולל פי"א ס"ק ל"ז.

אחי יצחק דוד שי' ביקש לשאול - קבע ראיון עם ראש
 הממשלה דמדינת ניו-זילאנד ליום ב' י"ג אלול (בכדי למסור לו מכ'
 כ"ק אד"ש) האם ישנם ענינים מיוחדים שעליו לדבר איתו.
 לייבל

לכאורה כדאי ע"פ הנ"ל שתבקר משלחת ולא יחיד (ואתו
 הסליחה).

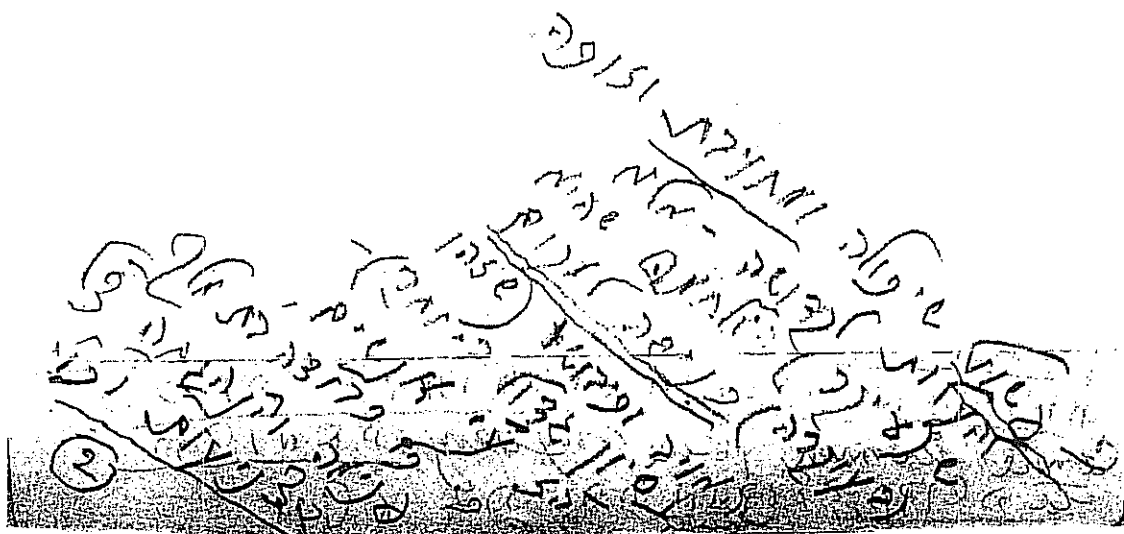
בסגנון המתאים: ההשתדלות לאחרונה: והשיב לב אבות (ע"י
 בנים) שלילת generation gap [=פער הדורות] ובהמשך לזה ועד"ז
 - תפארת זקנים

אחי יצחק דוד שי' ביקש לשאול - קבע ראיון עם ראש
 הממשלה דמדינת ניו-זילאנד ליום ב' י"ג אלול (בכדי למסור לו מכ'
 כ"ק אד"ש) האם ישנם ענינים מיוחדים שעליו לדבר איתו.

לייבל

לכאורה כדאי ע"פ הנ"ל שתבקר משלחת ולא יחיד (ואתו
 הסליחה).

בסגנון המתאים: ההשתדלות לאחרונה: והשיב לב אבות (ע"י
 בנים) שלילת generation gap [=פער הדורות] ובהמשך לזה ועד"ז
 - תפארת זקנים

פשוט שיכולה ומחויבת וזוכה להעלות לקדושה - אלא ש(עיקר) המלחמה שהיא (בעיקרה) **כניסה למקום האויב וכיבושו** (שזהו נסיון גדול ביותר) - ה"ז ע"י אנשים, כי כל כבודה בת מלך פנימה והנהגתה צ"ל **בצניעות וכו'.**

אשה אחת שאלה - עפ"י המובא בלקו"ת פ' חקת שהטעם שאשה פסולה להזות מי פרה אדומה כי היא בחי' גבורות וכו' ולכן אין בכחה לדחות ולהעביר את רוח הטומאה - האם ביכולת אשה להעלות ענינים לקדושה.

מסכים בה
העלה זמם 14
עם ה' - ליתא
בית יצחק
ליתא

כמדומה בכ"מ הקהלה קונה או מסייעת בנוגע לדירת הרב. כעצת ידידים מבינים באה"ק.

dismissed an
 פון געזעס פאר אים הילף.
 זענען צייען
 און אירע
 פון אירע
 אירע
 אירע
 אירע

ח"ו לומר על א' מבנ"י dismissed [=שנדחה] אבל ע"פ שו"ע בענינים כהנ"ל – על רב מורה הוראה ליעץ וכו', כן תעשה גם היא. אזכיר עה"צ

מ' ו' ת' ה'
 פון געזעס פאר אים הילף.
 זענען צייען
 און אירע
 פון אירע
 אירע
 אירע
 אירע

נת' ות"ח. והזמ"ג זמן דהמצאו והיותו קרוב, ואפילו ליחיד ועאכו"כ לרבים וצרכי זכות הרבים ברכות* ג"כ לתוס' הצלחה בכהנ"ל ולהוסיף ולחדשות ומתוך שמחה וט"ל [=וטוב לבב] וגמת"ט [=וגמר חתימה טובה]

(* תיבה זו קשה לפענח.

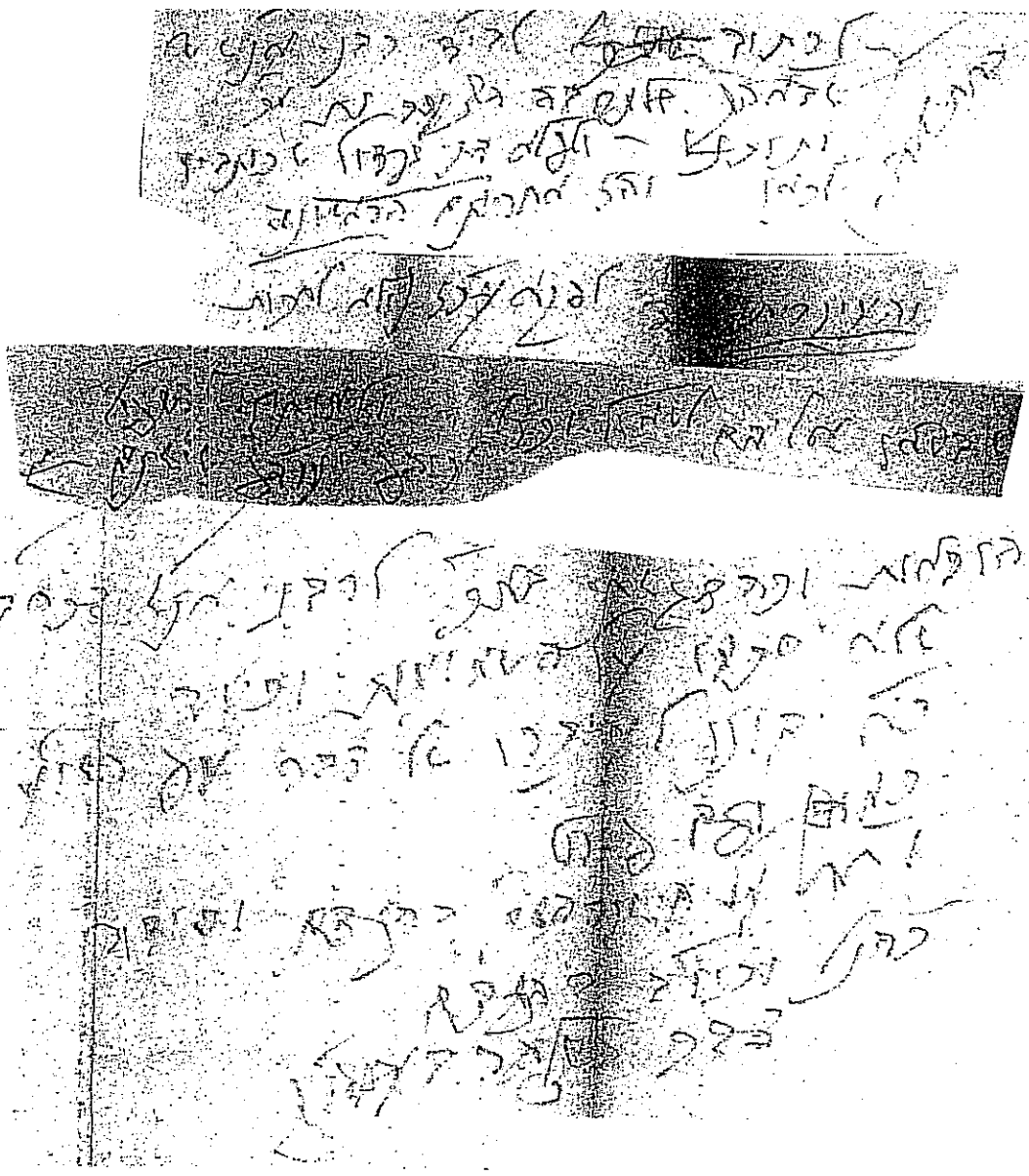
20.

דברים אשאל -

כ"ו י"ב נמצא לאג' צ"ו"י שהיננו
 כד"כ אג' תש"ל וכל הצ"ן איננו
 מס' צ"י, והיא ת"מ צ"ב שהיננו לצ"ב
 הפ"ס ת"מ, וי"צ"והו ש"מ"צ
 ג"כ אצ"ה זכ"ר,
 ואיננו יוצ"ה איך אצ"ה א"מ
 והל"ת שבז"י א"ה צ"ו צ"ה ה"ה
 ת"מ"ו

שאלת מה ע"ה אצ"ה (ת"ס)
 אצ"ה ה"ה צ"ו נ"ו זכ"ה יצ"ה
 (פי' אצ"ה ל"ו) יצ"ה צ"ה ה"ה
 וצ"ה אצ"ה א"ה פ"ה, וצ"ה
 צ"ה צ"ה

וביקשה לשאול - בעירם נמצא זוג צעיר שהתחתנו בחודש אדר
 תשמ"ב וכל הזמן אינם מסתדרים, והגיע המצב שהבעל רוצה
 להתגרש תיכף ומיד וייעצוהו שמקודם יבקרו אצלה (= יועצת
 לעניני נישואין) וכו', ואינה יודעת איך לעזור להם והיות שבאים
 לה עוד היום (ח' תמוז).
 שואלת מה עליה לענות להם.
 שגדול השלום וכו' ובזה מעלת בעלי שכל (כי להחריב ד"ל
 [=רחמנא ליצלן] - יכולה גם בהמה וכו') ואפשר שנתחתנו שלא
 כדמו"י [=כדת משה וישראל], ולכן עליהם לתקן זה
 המדובר (תחלתו) גם בנוגע לנכרים שמצווים בישוב העולם

לכתוב **זמזמ** בחתימתי לבי"ד רבני אנ"ש שי' שבאה"ק שלמרבה הצער נז' מכ' ותוכנו –
 ולפלא הכי גדול שכותבים לכאן והר"ז אחריותם הראשונה והעיקרית זבי"ד לפקח עכ"ז
 (ולא לחכות שיבואו אליהם לשאול וכו') ולמותר להכפיל עוה"פ ועוה"פ שישנם הוראות
 וכהדגשתי במכ' לרבני אנ"ש בכחב"ד שלא יסכמו [=צ"ל יסמכו] על השמועות וכיו"ב, כ"א
 ידונו לעיקרו של דבר ע"פ השו"ע כמובן וגם פשוט. ות"ח על אישור המוכ' בהקדם וסידור
 כהנ"ל וכיו"ב בהקדם

בבר' [כת] הצלחה בעבוה"ק

[מדובר ע"ד מצב חינוך ילדי אנ"ש בעירם, שהנהלת עניני חב"ד דשם לא התענינו שילדי
 אנ"ש יקבלו חינוך המתאים להם. ועוד יותר – עשו בעיות לאנ"ש בזה].

בי"ה

איש כי יפליא לנדור נזיר להזיר לה' מיין ושכר יזיר כו' הנה יש שני מ"ד בגמי מנה"מ דסתם נזירות לי יום ח"א דילפינן מדכתי' קדש יהי, יהי בגימי שלשים וח"א דלי פעמים נזכר שם נזיר בפרשה וצ"ל מדוע נזכר שם זה בתו' לי פעמים, ועוד צ"ל במה גדול כ"כ כחו של נזיר שחשוב כ"כ כמו כהן גדול דכתי' בו נזר אלקי על ראשו כמו בכה"ג, עוד מצינו שהוקשה גם לנביא דכ' אקח מבניכם לנביאים ומבחוריהם לנזירים כו' דהלא כמה וכמה מדרגות יש עד שיגיע אדם למדרגת הנבואה ומצוות נזירות שיש בה בס"ה ג' מצוות אסור שתיית יין וטומאה למתים וגדול פרע שכל או"א מישראל יוכל להגיע לזה ואיך יהי שוה לנביא ועוד מצינו בגמי דנדרים ד"ט אמר שמעון הצדיק (מימי) מעולם לא אכלתי אשם נזיר טמא אלא אחד פעם אחת בא אדם אחד נזיר מן הדרום (וראיתיו) וראיתי שהוא יפה עינים וטוב רואי וקוצותיו סדורות לו תלתלים (אמרתיו לו) א"ל בני מה ראית להשחית (את שערך זה הנאה) שערך נאה זה (אמר לי) א"ל רועה הייתי לאבא בעירי והלכתי למלאות מים מן המעיין ונסתכלתי בבבואה שלי ופחו עלי יצרי ובקש (לטורדני) לטרדני מן העולם אמרתי לו רשע למה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך במי (שהוא עתיד) שעתיד להיות רמה ותולעה העבודה שאגלחך לשמים מיד עמדתי (ונשקתי על ראשו) ונשקתי לו על ראשו (אמרתיו) ואמרתיו לו בני כמוך ירבו נזירי נזירות בישראל עליך (הכתוב אומר) אמר קרא איש כי יפליא לנדור נזיר להזיר לה' עכ"ל הגמי וצ"ל ששמעון הצדיק שהי' משמש בכה"ג מי' שנה וקרבו נזיריו הי' בודאי בכל יום איך לא נטרמי לו לאכול אלא אי' כו' והענין דהנה כי סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר דרשינן מזה בגמי סמוכים מן התורה וכן מצינו בגמי שדרשו למה נסמכה פרשת נזיר לפרשת סוטה שהרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין כי הרבה יין עושה, והנה אמרו בגמי מאי סוטה סוטה דא מבעלה ופי' סוטה, שעיוותה את הדרך שכל אשה שיש לה בעל כל צרכיה על בעלה אבל אשה זונה תחת אישה תקח את זרים. נמצא שזה דרך מעוות. וכן נקי דרכה זו ג"כ בשי' טומאה שניא ואת כי שטית כו' וכי נטמאת. וכן מצינו שכל מי שעובר עבירה ר"ל נקי בשי' זונה כדכ' אשר אתם זונים אחריהם ונקי ג"כ בשי' טומאה כדכ' ולא נטמאו בהם ונטמאתם בם וכן מצינו במקי' בטומאת הנדה היתה דרכם לפני ולכאו' קשה לוי' כן על כלל ישראל שהושווה בחטאם לטומאת הנדה. ומצינו ע"ז במדרש ועדיין אית סבר (פי' תקוה) דאם הי' אומר כטומאת מת או שאר טומאות אין לה תקנה אבל טומאת נדה יש לה תקנה. וכוונת המדרש דמה שהושווה חטאם לטומאת הנדה לא לגריעותא נאמרה אלא דוקא למעליותא דכמו שהנדה יש לה טהרה במקוה כן יש סבר ותקנה בתשוי' לכל בעלי עבירות וכן מצינו במ"א שדבר אי' משמע דבר והיפוכו למעליותא ולגריעותא כמו שמצינו גבי יכני' מלך יהודא דכ' כ"א יהי יכני' בן יהויקים חותם על יד ימיני כי משם אתקנן ולבסוף כששאל הקב"ה על נדרו ע"י שעשה תשובה כי בו אקחך זרובבל בן שאלתיאל עבדי כו' ושמתיך כחותם כו' ונבנה ממנו מלכות בית דוד ומשיח ב"ד הלא ראינו שממש שהלשון אתקנך לא לגריעותא נאי' כ"א למעליותא שנתהפך ללשון תיקון שניתתקן ע"י תשוי' ועוד דבקרא דטומאת הנדה כי נמי וזרקתי עליכם מים טהורים כו' הרי זוה למעליותא שיש התיקון לטומאתם ע"י תשוי' וצ"ל שכיון שדיני טהרת הנדה שייכים ג"כ לבעיית צריך לבאר עוד עניני נדה ששייכים ג"כ לבעיית. אי' שאשה נדה צריכה שלא תהי' טועית בחשבונה וצריכה לידע באיזה זמן עומדת אם בימי נדה או בימי זיבה וצריכה לידע י"א יום שבין נדה לנדה כו'. בי' צריכה לידע כמה ראיות ראתה אם יום אי' צריכה להיות שומרת יום כנ"י ואם ג' צריכה ז' נקיים. ג' צריכה אח"כ הפסק טהרה ואח"כ מתחילין ספ"י ז' נקיים דכ' וספרה לה ואח"כ טבילה במקוה. ובמקוה יש כמה תנאים אי' ובא השמש וטהר דכמו שביאת השמש כולו כא' כן ביאת הגוף במים צריכה להיות כולו כא' ואם לאו לא עלתה לו טבילה. בי' ורחץ בשרו במים דרשינן בשרו ממש שלא יהי' דבר חוצץ על בשרו ולפעמים כי ורחץ את בשרו את הטפל לבשרו זהו השערות שגם השערות לא יהי' שום חציצה. ובהלמ"מ נאי' דרובו המקפיד חוצץ מהלמ"מ כו' אבל ב"ד שלאחריהן אמרו דאפי' בי' שערות דבוקות יחד ג"כ חוצצין הגם דזהו מיעוט מ"מ חוצץ. וצ"ל מתו הענין דכ"ז בעבו. וצלה"ק דין ענין חומר טומאת נדה דמטמאה במגע ובמשא במרכב ובמושב ואף הסתכלות בה עושה פגם ואפילו הסתכלות שלה

מה שנמצא בעזבונו בכתב ידו של אבי זקנו של החתן שי' הרה"ת יהושע זעליק הכהן
בהרה"ת מנחם מענדל הכהן ע"ה אראנאו המכונה בליובאוויטש בשם זעליק קאחאנאווער

במראה עושה פגם במראה וכן מצינו רמז איסור ריבוי דברים עם נדה כדכתי' טאלמתי דומי החשיתי ר"ת נדה וכי"מ גבי רחל כיון שאמרה דרך נשים לי לא חפש אצלה ולא דבר עמה יותר, וצריך להבין במה מעבירין טומאה קשה כזו כאלו לא הי' לה טומאה מעולם. ולהבין זה הנה ידוע שיש עלמא דאתכסיא ועלמא דאתגליא והנה עלדאתי"ג מלא קליפות וכל מאכלם של הקליפות לכלוכים וטנפים וכמו גבי נדה שדם יהי' זובה וכיון דאשכחא אתר לשריא תמן תו לא אזלא מתמן ונתנה התוה"ק עצה עי"ז דכתי' אך מעין ובור מקוה מים יהי' טהור, ששם אין שליטה להשראת הקליפות, כי מים הוא בחי' עלדאתי"כ ושם אין מקום לקליפות, עי"ג דקדקו בכל התנאים הנ"ל שדוקא צריכה שתבוא כל גופה במים בבת אי' שצריכה להטמן כולה במים וכאלו באה לעולם אחר לעלדאתי"כ אחי"כ שאז בורחים ממנו כל הקליפות בעי"כ שלא בטובתן כו'. וכן צ"ל כל הענינים הנ"ל שבגדה גם בבעי"ת, ראשית הנה כתי' או הודע אליו חטאתו אשר חטא (כמו בגדה שצריכה שלא תהי' טועית כנ"ל) וכן בפרטי החטא צריך לדע מין חטאתו כמו שבאם הביא חטאת חלב על חטאת דם צריך להביא אחרת והגם שיש אשם תלוי הבא על הספק אבל יש חילוק גדול ביניהם, דאשם תלוי צריך להיות דוקא בן שתי סלעים וחטאת אפילו בת דנקא והטעם לזה שהחמירה התי' באשית שצ"ל בן שתי סלעים הוא לפי שאין לו לב נשבר על חטאתו דכיון שלא נתוודע לו סבור ששומן אכל אבל חטאת הבא על הודאי מאחר שנתוודע לו שוודאי חטא ויש לו לב נשבר די לו בכפרה מועטת.

ב) ענין דצ"ל הפסק יום אי' בטהרה דהנה מצינו בגמ' עיקרה של תשוי עזיבת החטא והחרטה בלב. והגם שנמצא בס"י הרבה ענינים על תשוי אבל עיקרי התשוי ויסודה הן ב' דברים הנ"ל הסכם חזק על עזיבת החטא מכאן ולהבא וחרטה על העבר וזה נקרא הפסק טהרה בל"א אויפגיהערט שיפסיק מעשיו שעד הנה ויעזוב אותם.

ג) ואחי"כ צ"ל ספי' ז' נקיים, דהנה אי' בזוהר עי"פ ונפש כי תחטא תוהא הוא פי' תמי' כו' וכי מאין בא לה ענין החטא אך הענין הוא דרוח שטות מטעה הני נשא ומזה בא החטא. וצ"ל אי"כ מדוע לא יצטרך אדם בזה התירוץ לפני המקום והנה כי כי מגרה אי' לצדיק ולרשע כו' ולכאוי האיך מצינו זה שישתוה הצדיק לרשע אך זה קאי על כוח השטות שהוא שוה להטעות לצדיק ולרשע כולם כא' כי שליח מאת השם הוא לנסות את האדם רק שהצדיק מדחהו לגמרי ומקבל שכר עי"ז ובהיפך ח"ו הוא בא מרוח שטות זה להרהורים לא טובים ח"ו ויכול גי"כ לבוא לידי מעשה ח"ו ואי' בגמ' הבא לטהר מסייען אותו ולכאוי הי' צ"ל הבא ליטהר לי נפעל דלשון לטהר משמע אחרים, והענין דזה קאי על המדות דבא לטהר מדותיו דהנה מתולדתו כל איש ישראל יש בו בנפשו ז' מדות קדושי שכולם טהורות ונקיות אולם כי הרשע מכתיר את הצדיק דזי"ע הגוף ונהי"ב והחיוב על האדם להוציא מדותיו הקדושות מהעלכו אל הגילוי ולהעמידן על טהרתן ועל מכוונתן וגם צריך לפשפש היטב ולהתבונן אולי משטה אי"ע בזה דאולם האהבה שיש לו אינה אמיתית כווצריך לייגע אי"ע לטהר מדותיו ולהעמידן על טהרתן כדבעי וזהו"ע הבא לטהר מסייען לו. דהנה כנגד הז' מדות יש למעלה ז' היכלות היכל הרצון והיכל האהבי' כו' וכל היכל מכוון כנגד מדה מיוחדת וכשהאדם מתחיל לטהר עד"מ מדת האהבה שלו ועוסק בזה באמת אז מסייען לו מלמע' במה שפותחין לו ההיכל ההוא המכוון כנגד המדה הזאת ומשפיען לו משם כל הפסוקים לכל הראיות שנוגעים לזה עד שיעמיד את המדה על טהרתה ומכונה כדבעי וכן עד"מ ביראה מסייען לו עי"ז מהיכל הפחד כו' ועי"ז שמסייען לו מלמע' אז לא ישטה אי"ע בודאי ויוכל לבוא לטהרת המדות על אמתתן ובזה ניחא קושיא דלמע' בענין רוח שטות מדוע מגיע עונש לרשע עי"ז אך הענין שהצדיק העוסק בטהרת מדותיו וכל לבו מלא וגדוש מאהבת ה' ופחדו ויראתו וכי' אין מקום כלל לרוח השטות לשרות ולהתקבל בלבו וכנהנדף עשן כן יהדף את הרוח שטות הבא לו פתאום ועוד שיש לו סיוע מלמע' לטהרת מדותיו. אבל ברשע ח"ו שלבו פנוי מאלקוי ואין לו אהבה ולא יראה מה' וממילא גם סיוע מלמע' אין לו כיון שלא הי' לו אתעדל"ית, וכיון שלבו פנוי אז מוצא שם רוח השטות מקום לשרות בו ולהשתרש בקרב לבו רי"ל ונמי מזה הרהור ומח' ודבור אשר לא טובים המה עד שבא לידי מעשה ח"ו. ונמצא שבבעי"ת צריכים להיות ז' נקיים היינו טהרת ז' מדותיו וגם יהי' לו סיוע מלמע' ואז ינצל מרוח שטות שמפטהו ויוכל לדחותו. ואחר כ"ז צריך להיות טבילה במים ולהבין ענין טבילה בבעי"ת הנה כי

מקוה ישראל ה' ואי בגמי דרש ריע מה מקוה מטהר את הטמאים כך הקבי"ה מטהר את ישראל והענין הוא שיתבונן האדם בענין יחודו ואחדותו ית' אך שהוא א' האמת והוא לבדו הוא ואין זולתו וז' רקיעים וארץ וד' רוחות בטלים במציאות לאלופו שיע ב"ה. ויש בזה ב' ענינים בענין הביטול הא' מצד שאינם חשובים כלל ואין ערוך להם כלל מצד קטנות ערכם וכמשל מתיקות שיש בתפוח שנגש לחיך והלא גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם שיש ריבוי מדריגות השתל' עד אין קץ ואין תכלית עד שנתהווה מתיקות התפוח הגשמי מרוחניות של מע' כידוע שאין לך עשב מלמטה שאין לו מזל מלמע' כו' ורק גבוה מעל גבוה עד שמקבלים משמרי האופנים ואח"כ בריבוי השתל' מאופנים עצמן ואח"כ מהמלאכים ועוד ריבוי השתל' עד שרש שרשים מלמע' שהוא פני שור שבמרכבה ששואג ואומר קדוש בחתלהבות ומתיקות גדולה ויש לו עריבות ונעימות ומתיקות בעבודתו וזהו מתיקות שלו ברוחניות שמשיג אך שהוא ית' קדוש. ועיי' ריבוי ירידות המדריגות לאחר ריבוי רבבות השתל' נתהווה מזה מתיקות התפוח הגשמי, והלא אין ערוך כלל מתיקות התפוח הגשמי למתיקות הרוחניו שבמרכבה שיש שם עריבות נעימות ומתיקו' לאלקו'. והענין הב' שהו' קצוות בטלים לאלופו שיע מצד שכל נברא בטל להחיות שלו והחיות שלו בטל לגבי מקורו ושרשו שלמע' ממנו וכמשל דביטול הנר בפני האבוקה שהנר נכלל בהאבוקה והאבוקה ג"כ מתנענעת למע' וחפצה לעלו' למע' ולהבטל ביסוד האש הכללי, אע"פ שתבטל שם לגמרי כי זהו דרך כל רוחניו לעלו' ולהשתוקק ליבטל בשרשן ומקורן, ומקורן ושרשן של הו' קצוות וז' רקיעים הם ז"מ העליונו' ועליהם טא' לך ה' הגדולה כו' שהם עצמן בטלים ליחודו ית' ואינם עולים בשי' כלל כי לאו מכא"מ איהו כלל. פי' שעלה ברצונו שיתאצלו מאתו ע"ס כמו שהם עתה כן הו' ואלמלא יצויר כביכול אם הו' עלה ברצונו שיתאצלו באופן אחר או יותר מעשר עדי"מ הו' ביכולתו ג"כ, נמצא שגם עכשיו שהם כן אינם עולים בשי' כלל שיהי' להם איזה תפיסא כי אין ערוך להם לגבי המאציל ב"ה וזהו פי' לך הו' הגדולה שאינם עולים בשי' ואינם תופסים מקום כלל כו' וכל מה שיעמיק האדם מחשבתו ותבונתו בזה בחוץ ואומץ הלב והמות שיוקבע בלבו ענין אחד האמת, שהוא לבדו הוא ואין בלתו ואפס זולתו ואז לא ירצה בשום דבר אחר זולתו ית' כי באמת אפס זולתו ואין בלתו. וענין שלא יהי' דבר חוצץ בין בשרו להמים וגם ענין שכל גופו בב"א טעון טבילה במים, להבין זה ע"ד העבו' בנפש הנה ענין חציצה בעי"ת הוא שיש בלבו אהבה זרה וחיצונה ולזאת לא תשכון בלבו אהבת ה' באמת כי הם תרתי דסתרי כאש ומים בכלי א' עדי"מ. וענין ביאת גופו במים בב"א מבואר מהבעש"ט נייע שהיכן שמחשבתו של אדם ונקועה בחוץ שם הוא עומד ומצוי כולו שם נמצא שכינן שיתקע האדם מחשבתו בחוץ בענין א' האמת מאבד אז תאוות נה"ב שלו כני"ל וגם אהבת עצמו בטילה אצלו עי"ז נמצא הוא עומד כולו בעלמא דאתכסיא ועי"ז נטהרת נשמתו עיי' ענין מקוה ישראל ה' וכל הפגמים נתמלאים עי"ז וזהו שכמו שצריך שיחבא אייע ומכניס כל גופו ועצמותו בהמים ולא יתראה ממנו כלום חוץ למים כמו"כ צ"ל להיות ג"כ בענין מקוה ישראל ה' שצריך להכנס עדי"ז בעולם אחר שהוא על' דאתכסיא ואז יטהר ויוכל להגיע למדריגת לפני ה' תטהרו וזהו דאי' בגמי דבעי"ת גדולים מצ"ג או לתד מ"ד שוה לו. וכיון דנת"ל דדרשינן סמוכים צ"ל שייכות דפי' נשא לשבוע שחל בו חג השבועו' וגם עצם שי חג השבועות צ"ל, כי משמע שמענין השבועות נע' חג ואיך הוא זה וגם צ"ל הא דכ' תספרו חמשים יום והלא אין סופרים כ"א מ"ט. והענין דספיה"ע יש בו ב' פירושים לי' ספיי ומנין והבי' לי' בהירות. וענין ספיי ומנין ידוע וענין הבהירות הוא שחייב אדם בימים אלו להעמיד את הז"מ שלו על טהרתן ועל מכונם ולבררם היטב בימים אלו והמדות הגם שאינן רק ז"מ אבל כאוי"א מהם כלול מז' ועיי' עולים למספר מ"ט. וצריך לברר כל ארת ואתת על מכונה ושלא יטעה אייע בזה. וזהו בימי הספיי דוקא כי אז הוא זמן בירור המדות כולן וטהרתן. ואחר הבירור אז יזכה לשער הני של נשי"ב שהתגלות שלו הו' בעת מ"ית בדרך מתנה וגם בכל שנה שנק' זמן מתן תורתנו הנה בזה"ז ג"כ יתעורר הארת מגילוי הזה דשער הני והגם שהוא בא רק בדרך מתנה בלא אתעדל"ת אעפ"כ הנה אחז"ל דאי' לאו דארצווי ארצי קמי' לא ייהב לי' מתנה. כמו"כ עיי' ספיי ובהירות של מ"ט ימי הספיי שמברר בהם את הז"מ עי"ז יזכה למתנת שער הני שביום מ"ית ועיי' נקי' חג שבועות (עי"ש השבועות) שעיי' ספיי השבועות דוקא אז בא ביום החמשים שמאיר בו הארת

משעה"י, וכן אי בזהר דספה"ע בדיקא דא"ח, סמא דמותא לאשת זנונים, והענין בדיקא דא"ח כמארז"ל מעשה בשתי אחיות שאי מהן זנתה כו' וסמא דמותא לא"ז הוא עי כחות ומדות דנה"ב שמצד יצה"ר שעל ידן בא התטא ואעפ"י שאינו חוטא מ"מ ע"י מדות דיצה"ר הוא מתגשם ומתעבה עד שאין יכול להאיר בו ענין אי האמת. אולם ע"י בדיקא דא"ח שהו"ע לברר וללבן ולצרף את מדות דנה"א שמצד הקדושה שבו ועי"ז הוא מדחה את כח היצה"ר ומדות דנה"ב שלו שהם נקראים בשי' אשת זנונים (וזהו עי' סמא דמותא לא"ז) ועי"ז יוכל לבא להתבוננות אי האמת (זהו ענין בדיקא דא"ח) ועתה נבין ענין הנזירו' ומצוה ראשונה שבה הו"ע איסור שתיית יין דהנה אי שעיקר הסעודה נקראת ע"ש היין שנאי ויין מלכות רב שז"ע תאוות היתר, וידוע כי אין היצה"ר מתחיל בתאוות איסור כ"א דוקא בתאוות היתר מתחלה. וכשמרגילו ומפילו בתאוות היתר ואז ג"כ נופל בתאוות איסור ר"ל וע"כ נקי ענין בעי"ת שהו"ע הנזירו' הוא שיאסור עליו תאוות היתר כו' והנה כ"י החדלתי את תירושי המשמח אלקים ואנשים וא"י בגמי' אם אנשים משמח אלקים במה משמח והתירוץ בקדושה ואבדלתא. ולענין בעי"ת מהו קדושה ואבדלתא הו"ע לקדש א"ע במותר לך ואבדלתא הו"ע דעת והכרה בענין אלקי' שיבין ענין אי האמת ויוקבע בנפשו (שזהו"ע דעת) כי אם אין דעת הבדלה מנין וזהו"ע נזירות שהו"ע בעי"ת שיעזוב תאוות היתר שנקראים ע"ש היין וירגיל א"ע ביין דקדושה שזהו"ע קדושה והבדלה ע"ד הנ"ל. ומצוה ב' ענין איסור טומאה למתים מהו בעבו' הוא שהבעי"ת צריך שעסק התומ"צ שלו יהי באהוי"ר והתפעלות אלקי' כמ"ש בזו' אורייתא בלא דו"ר כו' וכן אי בגמי' דמצוה בלא כוונה כגוף בלא נשמה וע"כ כמת יחשב וזהו"ע שהנזיר שהוא בעי"ת יזהר מטומאת מת וגם כל מעשיו יהיו לש"ש כמ"ש בנזיר להזיר לה', הזירו לה', קדוש הוא לה', לא מצות אנשים מלומדה, וגם כשימות מת עליו בפתע פתאום דהיינו שיזדמן לו איזה מצוה לפעמים שתיעשה בקרירו' בלא התפעלו' אלקי', ידע כי הימים הראשוני' יפלו כי זה מורה כי טמא ראש נזרו פי' שמתחלת עסקו בתשובה לא הי' כדבעי וזהו ראש נזרו, וע"כ צריך למנו' ימים אחרים שיהי' דבוק באלקו' באמת כדבעי.

והמצוה הגי' שבנזיר שהיא קדוש יהי' גדל פרע שער ראשו, הענין בבעי"ת כידוע ששערות נקי' מותרי מוחין פי' רבוי יגיעת המוח והעמקה בדבר והרמוז שמרמזין לו שמותרי מוחי' לא יעלו ולא יזכרו ולא ישתמש בהם בעניני העוה"ז וקדושים יהיו רק כדכתי' מעשי ידיו ברכת שיעסוק רק בידין, והי' יצליח בידו ולא ישתמש במוחין שלו לעניני העוה"ז רק שבמותרי מוחין פי' בהעמקת העיון יתעסק בעסק התומ"צ שיתעסק בתו' בהעמקת הענין וביגיעת המוח כן בתפילה והעמקת הדעת שיבין עי' אחד האמת ויכניס מותרי מוחין שלו רק לקדושה וזהו להזיר לה' וזהו"ע במעשה דשמעון הצדיק ג"כ כנ"ל שראה איש אי' שבא מן הדרום הענין שהי' לו תוקף האהבה והדביקות לאלקו' כענין הלוך ונסוע הנגבה שנאי באברהם שא"י בזהר שזהו"ע תוקפא דדרום שכל ימיו הי' הלוך ונסוע במדת האהבה יותר ויותר וראיתו שהוא טוב רואי פי' שגדול בתו' שע"ז נאי' בדוד יפה עינים וטוב רואי פי' שקאי על גדלו בתו' וקווצותיו סדורות לו תלתלים זהו ענין ההלכו', שהי' בקי בהלכו' (ע"ד קווצותיו תלתלים שחורות כעורב) והבין שמעון הצדיק ברוח קדשו שהוא אדם גדול ונזיר קדוש ורצה לשמוע הודאת פיו שאולי הי' איזה סבה לנזירותו והשיב לו שלא הי' שום סיבה כ"א שראה בבואה שלו במים ופחו עליו יצרו ואמר לו ראה שאתה נאה וא"י שכיון שיצה"ר רואה שאדם מסלסל בשערו וממשמש בעיניו ומתלה בעקביו אומר היצה"ר דין דידי הוא ויכול לעשות עמו ככל חפצו ואדם זה שהי' גדול בתו' ובמע"ט והבין כוונת היצה"ר שרוצה לאבדו וע"כ נשבע העבודה שאגלחך לש"ש פי' תפס ענין בעי"ת שתחילה רק בחי' צדיק ועתה כיון שראה שהיצה"ר מתגבר עליו ומבקש עלילות לפתותו ע"כ נתגבר הוא בדביקות אמיתית לאלקו' עד שדחהו ועי"ז אמר לו שמעון הצדיק כמותך ירבו נזירו' בישראל שזהו"ע להזיר לה' מבלי שום סיבה שיכריחנו לזה כבשאר נזירים רק שלימי' כוונתו היתה רק להי' לבדו ולא יבוא לשום חרטה לעולם. וזהו"ע שניזיר כזה שהיתה כוונתו שלימה להי' אמר עליו שמעון הצדיק כמותך ירבו נזירו' בישראל כו'

